

i z budżetu Komisarza Rządu do Spraw Wystaw i Targów po dniu 1 stycznia 1951 r., należy podzielić na 2 kategorie:

- 1) na remanenty powystawowe nadające się do dalszego użytku w wystawiennictwie;
- 2) na remanenty powystawowe kwalifikujące się jako odpadki użytkowe.

2. Podziału remanentów powystawowych, o których mowa w ust. 1, i ich oszacowania dokona komisja, powołana przez Komisarza Rządu do Spraw Wystaw i Targów. Podział i oszacowanie podlegają zatwierdzeniu Komisarza Rządu do Spraw Wystaw i Targów.

3. Komisarz Rządu do Spraw Wystaw i Targów za zgodą Prezesa Rady Ministrów, Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów ustali zasady i tryb oszacowania remanentów powystawowych, jak również zasady dokonania podziału tych remanentów zgodnie z przepisami ust. 1.

§ 2. 1. Remanenty powystawowe, zakwalifikowane jako odpadki użytkowe, zostaną przejęte odpłatnie przez jednostki, powołane na podstawie obowiązujących przepisów do wyłącznego gospodarowania poszczególnymi rodzajami odpadków użytkowych, a w braku tych jednostek — przez jednostki, wskazane przez Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła.

2. Minister Przemysłu Drobego i Rzemiosła określi tryb postępowania przy przejmowaniu remanentów powystawowych przez jednostki przez siebie wskazane.

§ 3. 1. Remanenty powystawowe, nadające się do dalszego użytku w wystawiennictwie (§ 1 ust. 1 pkt 1), zostaną przejęte odpłatnie przez Przedsiębiorstwo Wystaw i Targów.

2. Prezes Rady Ministrów może na wniosek Komisarza Rządu do Spraw Wystaw i Targów w przypadkach szczególnie uzasadnionych przydzielić niektóre remanenty powystawowe nieodpłatnie urzędom, instytucjom państwowym lub społecznym albo jednostkom gospodarki uspołecznionej.

§ 4. 1. Komisarz Rządu do Spraw Wystaw i Targów:

- 1) ustali tryb przejmowania remanentów powystawowych, przeznaczonych do dalszego użytku w wystawiennictwie (§ 1 ust. 1 pkt 1);
- 2) sprawować będzie nadzór nad przejmowaniem remanentów powystawowych, objętych niniejszą uchwałą.

2. W szczególności Komisarz Rządu do Spraw Wystaw i Targów czuwać będzie nad tym, aby przy organizowaniu nowych wystaw (targów, imprez) były używane w pierwszym rzędzie przejęte remanenty powystawowe.

§ 5. Upoważnia się Komisarza Rządu do Spraw Wystaw i Targów do odrębnego uregulowania za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sprawy przejmowania remanentów powystawowych, znajdujących się w posiadaniu prezydiów rad narodowych — w sposób odmienny, niż przewidziany w niniejszej uchwale.

§ 6. Posiadacze remanentów powystawowych obowiązani są zgłosić Komisarzowi Rządu do Spraw Wystaw i Targów w ciągu 2 tygodni od daty wejścia w życie niniejszej uchwały posiadane przez nich remanenty powystawowe z wystaw (targów, imprez), urządzonych przed dniem 1 stycznia 1951 r.

§ 7. Odplata za remanenty powystawowe, przejęte w trybie określonym w niniejszej uchwale (§§ 2 i 3), powinna być odprowadzona na rachunek budżetu Państwa (budżet Komisarza Rządu do Spraw Wystaw i Targów).

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1269

UCHWAŁA Nr 735 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 22 października 1951 r.

w sprawie odpisania z ksiąg rachunkowych przedsiębiorstw uspołecznionych niedoborów materiałowo-towarowych.

W celu urealnienia bilansów oraz stworzenia podstaw do prawidłowego finansowania przedsiębiorstw uspołecznionych uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa uspołecznione obowiązane są w terminie do dnia 30 listopada 1951 r. odpisać z ksiąg rachunkowych nie wyjaśnione do tego terminu a figurujące w księgach niedobory materiałowo-towarowe, powstałe w latach od 1944 do 1949 włącznie.

2. Przedsiębiorstwa państwowe dokonają odpisu, o którym mowa w ust. 1, z funduszu statutowego, a przedsiębiorstwa spółdzielcze — z funduszu zasobowego.

3. Sumy niedoborów materiałowo-towarowych, odpisane w trybie niniejszej uchwały, należy zaewidencjonować jako sumy pozabilansowe.

§ 2. Sumy odpisane z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych, które po dniu 30 listopada 1951 r. zostały:

- 1) wyjaśnione,
- 2) odzyskane.

3) zaliczone do zwrotu od pracowników odpowiedzialnych za ich powstanie — podlegają ponownemu wprowadzeniu do ksiąg jako zyski lat ubiegłych.

§ 3. 1. Niedobory materiałowo-towarowe, ujawnione w wyniku inwentaryzacji przeprowadzonej w roku 1950 na podstawie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 23 września 1950 r. w sprawie inwentaryzacji oraz prac przygotowawczych do zamknięć rachunkowych (Monitor Polski Nr A-108, poz. 1358) i aktywowane następnie w bilansie roku 1950, powinny być poddane szczegółowej analizie w oparciu o protokoły komisji inwentaryzacyjnych, sporządzone w trybie przepisów tego zarządzenia.

2. Sumy tych niedoborów materiałowo-towarowych podlegają bądź odpisaniu na konta osób odpowiedzialnych za ich powstanie, bądź na straty lat ubiegłych w zależności od wyników dochodzeń komisji inwentaryzacyjnych, z uwzględnieniem przepisów §§ 10 i 13 powołanego w ust. 1 zarządzenia oraz poniższych zasad:

- 1) komisje inwentaryzacyjne obowiązane są protokolarnie ustalić w oparciu o pisemne wyjaśnienia

osób materialnie odpowiedzialnych za przechowywanie poszczególnych wartości materiałowo-towarowych, czy niedobory materiałowo-towarowe obciążają te osoby;

- 2) wszelkie nie zawinione niedobory materiałowo-towarowe (nadzwyczajne jak i w granicach norm) podlegają odpisaniu na podstawie decyzji kierownika przedsiębiorstwa. Decyzja podlega zatwierdzeniu przez jednostkę nadrzędną w ciągu dni 14 licząc od dnia otrzymania odpisów decyzji. Niezajęcie stanowiska w tym terminie uważa się za zatwierdzenie decyzji.

§ 4. Bilanse przedsiębiorstw, objętych niniejszą uchwałą, zawierające po dniu 30 listopada 1951 r. sumy nie wyjaśnionych niedoborów materiałowo-towarowych z lat od 1944 do 1950 włącznie, nie mogą być uznane za prawidłowo sporządzone.

§ 5. 1. Zobowiązuje się właściwych branżowo ministrów do opracowania w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 31 grudnia 1952 r. wykazu

dopuszczalnych ubytków dla materiałów i towarów w transporcie i przechowywaniu (norm ubytków) dla wszystkich tych przypadków, dla których ustalenie tego rodzaju norm jest uzasadnione.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi w drodze zarządzenia, którzy ministrowie są właściwi branżowo.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może skrócić dla poszczególnych ministrów termin określony w ust. 1.

§ 6. Przepisy niniejszej uchwały nie zwalniają osób, których pieczy powierzone były składniki majątkowe, od odpowiedzialności i nie wstrzymują dochodzeń wszczętych, ani nie zwalniają od wszczęcia dalszych dochodzeń, zmierzających do ustalenia osób winnych powstania niedoborów materiałowo-towarowych.

§ 7. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

1270

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 października 1951 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie finansowania w roku 1951 wydatków organizacyjno-rozruchowych w nowo-budujących się przedsiębiorstwach i zakładach lub w powstających na skutek działalności inwestycyjnej nowych oddziałach czynnych przedsiębiorstw i zakładów.

Na podstawie § 3 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190) oraz § 1 ust. 1 pkt 4 i 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 25 czerwca 1951 r. w sprawie finansowania w roku 1951 wydatków organizacyjno-rozruchowych w nowo-budujących się przedsiębiorstwach i zakładach lub w powstających na skutek działalności inwestycyjnej nowych oddziałach czynnych przedsiębiorstw i zakładów (Monitor Polski Nr A-60, poz. 812) wprowadza się następującą zmianę:

§ 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wydatki, o których mowa w § 1, włączone będą do planu inwestycyjnego na rok 1951 przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na podstawie specjalnych kosztorysów wydatków organizacyjno-rozruchowych poszczególnych przedsiębiorstw opracowanych przez zainteresowanych inwestorów bezpośrednich i zatwierdzonych przez właściwą władzę naczelną i Ministerstwo Finansów (właściwy departament branżowy) w uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego (z właściwym departamentem branżowym).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *St. Jędrychowski*
Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

1271

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 października 1951 r.

w sprawie udokumentowania operacji kasowych, przechowywania gotówki i obowiązków kasjerów w przedsiębiorstwach uspołecznionych, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się dla przedsiębiorstw uspołecz-

nionych, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego, instrukcję w sprawie udokumentowania operacji kasowych, przechowywania gotówki i obowiązków kasjerów wraz z wzorami dokumentów kasowych, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zasady przyjmowania gotówki w uspołecznionych przedsiębiorstwach handlowych i usługowych